

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 261/05-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 209/00 a takto

rozhodol:

Sťažnosť V. S. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e:

I.

V. S., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), v sťažnosti doručenej Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 30. augusta 2005 namieta, že postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 209/00 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažovateľ ďalej uviedol, že v tejto veci ústavný súd už rozhodol nálezom sp. zn. II. ÚS 144/04 z 21. júla 2004, v ktorom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 209/00 porušil jeho základné právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu v označenom konaní prikázal konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, pričom primerané finančné zadostučinenie ani úhradu trov konania ústavný súd sťažovateľovi nepriznal.

Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru požaduje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 000 Sk a uložil porušovateľovi jeho práv, aby mu uhradil trovy konania.

Sťažovateľ tvrdí, že napriek vyššie citovanému nálezu ústavného súdu okresný súd aj naďalej nekoná, pričom dlhodobý stav právnej neistoty spôsobuje u neho psychickú záťaž, v dôsledku ktorej sa zhoršuje jeho zdravotný stav.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C 209/00 ústavný súd zistil, že v období po 13. októbri 2004, keď nadobudol právoplatnosť nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 144/04, okresný súd uznesením z 11. februára 2005 ustanovil vo veci znalca z odboru energetika, výroba a rozvod elektrickej energie, tepelná energetika. Keďže ustanovený znalec 29. marca 2005 oznámil, že nie je znalcom v uvedenom odbore, okresný súd preveroval túto okolnosť na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré vo svojej odpovedi z 25. mája 2005 uviedlo, že ustanoveného znalca eviduje v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov ako znalca v odbore energetika v odvetviach tepelná energetika a rozvod elektrickej energie. Na základe uvedeného okresný súd 29. júna 2005 opätovne vyzval znalca pod hrozbou uloženia sankcií, aby bezodkladne najneskôr v lehote 1 mesiaca vyhotovil znalecký posudok. Znalec 7. júla 2005 okresnému súdu doručil kópiu „*Odvolaní z funkcie znalca*“ v odbore „*elektrotechnika silnoprúdová, odvetvie výroba a rozvod elektrickej energie*“, z ktorého vyplýva, že bol z tejto funkcie odvolaný 9. mája 2002. Okresný súd uznesením z 20. júla 2005 zmenil pôvodné uznesenie o ustanovení znalca a ustanovil nového znalca, ktorý 5. októbra 2005 doručil okresnému súdu požadovaný znalecký posudok.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade okresného súdu, a označeným základným právom (na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov) nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení

uvedených základných práv. Takúto súvislosť nemôže podľa názoru ústavného súdu v posudzovanej veci vytvárať procesná situácia, v ktorej po doručení nálezú ústavného súdu vo veci sp. zn. II. ÚS 144/04 (t. j. po 13. októbri 2004) okresný súd vykonal viaceré úkony v súvislosti so zabezpečením znaleckého posudku, bez ktorého nie je možné vec meritórne skončiť. Neefektívnosť týchto úkonov (v súvislosti s pôvodne určeným znalcom) má objektívny charakter a nemožno ju pripísať na ťarchu okresného súdu. Vychádzajúc z neaktualizovaného zoznamu znalcov, ktorý mu na jeho vyžiadanie zaslalo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, nemohol predpokladať, že uvedený zoznam v čase ustanovenia znalca obsahuje údaje, ktoré nezodpovedajú aktuálnemu stavu.

Takýto postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by už vznikla situácia, ktorá by signalizovala zbytočné prietahy spôsobené nečinnosťou alebo nesústređeným postupom okresného súdu v danom spore, a tým aj možnosť porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe týchto skutkových okolností, nálezú sp. zn. II. ÚS 144/04 a obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju odmietol už po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z tohto dôvodu už nebolo možné rozhodovať o ďalších nárokoch na ochranu označených základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2005